

**155 FRISS
DIPLOMÁS**

**118 GÓLYA
KARUNKON**

**TANULMÁNYI
KIRÁNDULÁSOK
IK-MÓDRA**

**BARÁTSÁG
FÉRFI ÉS NŐ
KÖZÖTT**

CAMPUS

SZIE ABPK elektronikus folyóirata

2014. Szeptember. IV. évf. 1. szám.

TARTALOM

CrAMPUS 2014. szeptember

CrAMPUS HÍREK

Száztizennyolc gólya Jászberényben	4.
Bezárult egy misztikum ajtaja - Egy friss diplomás hallgató gondolatai	6.

TUDOMÁNY ÉS ISMERETTERJESZTÉS

Tanulmányi kiránduláson jártunk - Úti céljaink az Országos Széchényi Könyvtár és a Fővárosi Szabó Ervin	8.
Tanulmányi kirándulások IK 3 módra— Minden, ami az OSZK és az FSZEK	11.

KULTÚRA ÉS KIKAPCSOLÓDÁS

Fogadj örökbe egy állatot és tégy boldoggá egy életet!	15.
--	-----

NŐI SZEMMEL

A lehetetlen?! - „Lehet-e barátság férfi és nő között, és ha igen, miért nem?”	17.
--	-----

MŰVÉSZET ÉS KREATIVITÁS

Bodnár Zsófia fotói II.	19.
-------------------------	-----

VALLÁS ÉS VILÁGNÉZET

Jézus Krisztusnak vére megtisztít	23.
-----------------------------------	-----

IMPRESSZUM

A szeptemberi szám szerkesztői

Bodnár Zsófia, Dosztály Bianka, Holló Dénes Márton, Juhász István, Lendvai Zsolt Ferenc, M. Fazekas Ágnes, Nagy Kinga, Sáfár László, Szabó Ramóna,

Fotók: Bodnár Zsófia, Holló Dénes Márton

Főszerkesztő: M. Fazekas Ágnes

Elérhetőség:

magyarne.fazekas.agnes@abpk.szie.hu

Látogasd meg facebook oldalunkat is:

<https://www.facebook.com/szieabpkjb>

<https://www.facebook.com/pages/CrAMPUS/325508904217793>

CrAMPUS/325508904217793

KEDVES OLVASÓNK!

A 2014-15-ös tanév egyik, főiskolánkat érintő döntő változása, hogy megszűnt „campus” lenni, és újból önálló karként működik. A campus létről már csupán karunk online folyóiratának címe, a CrAMPUS árulkodik.

A tanévkezdet új hallgatóink számára az ismerkedés, a csoportok alakulásának, formálódásának időszaka. Ez jellemzi a CrAMPUS szerkesztői körét is, hiszen jelenleg is zajlik az új újságírók toborzása. Várjuk azon érdeklődő hallgatókat, akik szeretnének részt venni folyóiratunk szerkesztésében: az online újságírás C tárgy felvételével jelezhetik szándékukat, de megtalálják minket facebookon vagy főszerkesztőnket, Magyarné Fazekas Ágnes személyesen is a 102-es szobában.

Az alakuló, formálódó szerkesztői gárdára tekintettel jelen számunk is még inkább az előző félévből meríti témáit.

„Ami az előző félévi számokból kimaradt...” ezt a címet is adhatnánk a 12. CrAMPUS-nak. Százötvenöten diplomáztak a campuson júniusban, és száztizennyolc új hallgatóval gyarapodott a kar szeptembertől. Egy friss diplomás hallgatónk, Lendvai Zsolt Ferenc osztotta meg velünk gondolatait, érzéseit, benyomásait a Jászberényben töltött évekről. Az informatikus könyvtáros hallgatók több élményteli kiránduláson is részt vettek az előző félévben, Juhász István ezekről számol be lapunk oldalain. Ezen kívül olvashatunk még kedvencek örökbefogadásának lehetőségéről, a férfi és nő közötti barátság lehetőségéről vagy lehetetlenségéről, megcsodálhatjuk Bodnár Zsófia hallgatónk fotóit, és nem marad el szokásos vallási rovatunk sem. Minden kedves olvasónknak hasznos és örömteli kikapcsolódást kívánok a CrAMPUS 12. számához.

Magyarné Fazekas Ágnes

főszerkesztő

SZÁZTIZENNYOLC GÓLYA JÁSZBERÉNYBEN

A SZIE újból önállóságnak örvendő jászberényi Alkalmazott Bölcsészeti és Pedagógiai Kara 118 elsős hallgatóval gazdagodott a 2014-15-ös tanév őszi félévére. A legtöbb jelentkező az óvodapedagógus és a tanító szakokon nyugtázhatta megkönnyebbülten, hogy sikeresen teljesítette a felvételi követelményeket: előbbi szakra 53, utóbbira 51 hallgatót vettek fel Jászberényben. Mindkét szakon beindulhatott nappali és levelező tagozaton is a képzés. Levelező tagozaton az andragógia és az informatikus könyvtáros szakok is elindulhattak továbbra is. A kar honlapján meghirdetett szakirányú továbbképzésekre szeptember közepéig folyamatos a jelentkezés.

Az újonnan felvett hallgatók augusztus 25-től 29-ig a GTK-val közösen szervezett gólyatáborban vettek részt Gödöllőn. A tanévnyitó ünnepségre szeptember 8-án délután került sor a főiskola Apponyi termében. A rendezvényen az elsős hallgatókat dr. Tözsér János, a SZIE rektora, dr. Szabó Tamás, Jászberény polgármestere és Pócs János országgyűlési képviselő is megtisztelte jelenlétével.

Fotó: Kis Ákos

Fotó: Kis Ákos

Fotó: Kis Ákos

Fotó: Kis Ákos

BEZÁRULT EGY MISZTIKUM AJTAJA

Egy friss diplomás hallgató gondolatai

Százötvenöt végzős hallgató vehette át diplomáját a SZIE-ABPK Jászberényi Campusán június 28-án. Fényképes összeállításunkkal, és egy andragógia szakon végzett hallgatónk, Lendvai Zsolt Ferenc gondolataival erre a jeles napra emlékezünk.

Megérkezett a válasz, felvettek.

Felvettek?!

Úristen, 37 évesen vettem a bátorságot és beadtam a jelentkezésemet néhány felsőfokú iskolába. Nem vagyok normális – gondoltam, mikor megérkezett a levél a sikeres felvételtől. Át sem gondoltam, hogy akkor még 3 gyermek (időközben a tanulmányaim során megérkezett a negyedik is) és a munka mellett micsoda örült terv megvalósításába kezdtem.

Volt bennem egy egészséges izgalom, mikor szeptember elején az első alkalommal érkeztem Jászberénybe a főiskolára. Kerestem a misztikumot, azt a felsőbbrendű érzést, amit egyrészt a környezet varázsol felém/elém, másrészt a titkot, a különbséget az eddigi tanulmányaimhoz képest. Kóstolgatni nem nagyon kóstolgattam a szavakat, hogy főiskolás vagyok. Belépve a kapun, figyeltem, kerestem a

különbséget, miben más ez az eddigi iskoláimhoz képest. Az első terem, ahova beültünk többedmagammal - fiatalok és kevésbé fiatalok - beváltotta az igényeimet. Ami a külsőségeket illeti, nagyjából itt ért csak és kizárólag olyan élmény, érzés, amit én az egyetemi/főiskolás hangulattal azonosítottam korábban. Illetve ezt a kizárólagosságot egy kicsit még kiterjeszteném az iskolai életem utolsó momentumára, a diplomaosztóra. Egy szép keretbe csomagolva látom, most már csak visszaidézve a három éves tanulmányaimat. A terem az az igazi nagy, lépcsőzetesen emelkedő székekből álló, előadások

hallgatására kitalált terem. Itt lesz hallgatóvá a diák, itt éreztem először s csak ebben a teremben éreztem igazán, hogy főiskolai hallgató vagyok. Ami közötté volt, az a misztikummentes tanulás, oktatás szürke, szürkébb hétköznapi.

Persze voltak szép és izgalmas pillanatok. Az első félév első vizsgája mindjárt szóbeli kommunikáció vizsga volt. Teljes izgalom, idegeskedés. Fogadkozás, hogy nem az utolsó pillanatban kell elkezdni tanulni, hanem folyamatosan. Előadások után érdemes már utánaolvasni, megkezdeni a felkészülést a majdani megmérettetésre. A fogadalom általában addig tartott, míg a vizsga, rendben és szinte mindig eredményesen lezajlott. Azért ahogy a félévek teltek, ebben is szereztem kellő rutint, jól sikerült időzíteni a felkészülést. Szinte mindig a várt eredményt elérve. De azért, hogy megérezzük, megérezzem önmagam tökéletlenségét, nem mindig úgy sikerült, ahogy vártam, szerettem volna. A vizsgák utáni jó érzés olykor megérdemelten, máskor nem annyira megérdemelten kapott érdemjegyek formájában virágozta be a szürke hétköznapokat. Ezek sokszor adtak erőt a folytatásra. Voltak tantárgyak, melyek a teljes érthetlenség ködében tartottak szinte a megmérettetés pillanataig. Aztán az utolsó évrre kezdett minden egy irányba, egy ajtó felé mutatni.

Kiderült, hogy mindennek mindenhez van köze, sőt kapcsolódnak. Kézen fogva sétálnak tudományok, s így vezetnek el a „megvilágosodás” felé. Lezárva a három évet, most már sokkal jobban tudom, mit nem tudok.

Az ajtó bezárult, a misztikum nem is volt. Semmilyen felsőbbrendűség, magasabb szintű spiritualitás nem kapcsolódik a felsőfokú végzettséghez. Amit képzeltem, elmaradt, sem a látvány, infrastruktúra, sem az oktatások minősége (voltak kivételek, de az előadások száma levelezőként nagyon kevés volt, nem csak az iskola hibájából, de a magánélet összeegyeztethetlensége miatt is), sem az általában vett légkör nem hozta azt, amit képzeltem, elvártam. Nem az iskola hibája, nyilván a levelező más, sokkal inkább más, mint a nappalis diákélet. És ami megteremti, megteremtheti a misztikumot, az minden egyes diák saját érdeme, vagy sikere, vagy érdemtelenége, vagy kudarca, vagy elvárásainak megvalósulásán múlik.

Az ajtó bezárult. Az az iskolai élet utolsó pillanatai megmutatták a várt misztikumot. Azt az érzést, hogy ez, amit elértem, mégis más, esetleg, sőt, biztos több, mint amit eddig iskolai fronton elértem. A diplomaosztó felvillantotta a misztikumot, mely olyan ünnepélyesen zárta le az egész három évet. Bezárult a misztikum ajtaja. Mely egyébként is két napig volt nyitva és közte három év szünet volt.

S mi a tanulság? Érdemes mindenkinek keresni azt a bizonyos misztikumot, s ha megtalálta, akkor élvezni minden pillanatát. Akkor is, ha három év, s akkor is, ha csak két nap. De milyen szép és emlékezetes két nap.

Érdemes belevágni, akár újra és újra.

S ami nem a külsőnket illeti. Bizony volt néhány elgondolkodtató, értelmet ébresztő tanári segítség/előadás, s az igazi misztikum talán inkább az volt.

Lendvai Zsolt Ferenc

TANULMÁNYI KIRÁNDULÁSON JÁRTUNK

Úti céljaink az Országos Széchényi Könyvtár és a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár voltak

A SZIE-ABPK Jászberényi Campusán tanuló informatikus könyvtáros hallgatók látogatást tettek az Országos Széchényi Könyvtárban (OSZK) és a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtárban (FSZEK).

Az Apponyi terem. Forrás: <http://ki.oszk.hu/kf/wp-content/uploads/2013/04/>

A Koltay Tibor tanár úr által vezetett tanulmányi kirándulást 2014. április 1-jén ejtettük meg. (Beszámolómból érződni fog, mennyire elvarázsolt e két hely, és hogy mennyire elhivatott vagyok a szakma iránt. Ezért nem kérek elnézést, mert nem érzem ennek szükségességét.)

A kirándulók csapatát öt másodéves és öt harmadéves a nappalis hallgató alkotta, valamint két levelezős társunk is velünk tartott.

Először az **OSZK Régi Nyomtatványok Tárába** vezetett utunk (*1. kép*), ahol elsőként Farkas Gábor Farkas, a Régi Nyomtatványok Tárának vezetője vette magához a szót, és ismertetett meg minket a gyűjtemény érdekességeivel. Mesélt annak a teremnek a névadójáról, ahol a részleg megtalálható – ő pedig nem más mint Apponyi Sándor. A Régi Nyomtatványok Tára az ő gyűjteményén alapszik, amit Apponyi kikötése szerint nem bontottak meg, így ez egy az egyben megtalálható. A részleg mellesleg körülbelül 3.000 dokumentumot foglal magában, de a Nemzeti Múzeumban van még egy másik része is, amit nem tudtak a költözéskor áthelyezni a Budavári Palotába. Az álmennyezet miatt a szép, régi csillárokról is le kellett mondaniuk, de maga a terem így is nagyon korhű és mutatós. Megtalálható itt többek között a Budai Krónika faximile kiadása, ami ahhoz képest, hogy csak hasonmás kiadás, nagyon értékes darab (kézbe is vehettük, fatáblákkal van bekötve, hihetetlen élmény volt), valamint a Basilius faximiléje, és Ferenc József egy eredeti rajza is, ami igen jól ábrázol két emberalakot.

Ezen érdekességeket látva tátva maradt a szánk, de a Kézirattár munkatársa, Bakos József tudta ezt is tetézni. Az OSZK-ban 53 korvina és több mint 800 kódex található meg. Azután olyan dolgokat mutatott, amiket – idézem – „egyszerű halandók nem szoktak csak úgy látni”. A Leuveni Kódex eredetijében megnézhattuk azt az oldalt, ahonnét az Ómagyar Mária Sirmalmat, az egyik legrégebbi nyelvemlékünket próbálták meg kikaparni sikertelenül (*3. kép*). Nem vitrinben volt, hanem a kézirattár kutatója kesztyűs kézzel bánva vele a szemünk elé tette, így igen közelről megcsodálhattuk. Nem is gondoltuk volna, hogy két tenyérben elfér az a kódex. Viszont igen vaskos. És hihetetlenül jó állapotban maradt meg. És itt még nem volt vége a lélegzetelállításnak. Petőfi Sándor kéziratái közül is megtekinthettünk párat, például néhány Szendrey Júliához írt levelet. Gyönyörűek voltak. Sajnos ezeket nem tudom reprezentálni, mert nem volt szabad fényképeznünk. Ezek után már „csak” pár extra információt kaptunk néhány régi katalógus

Bakos Péter és Farkas Gábor Farkas. Forrás: http://distilleryimage3.s3.amazonaws.com/d6459daeb2b411e3a46412d1cb0967c3_8.jpg

lapozgatási lehetősége mellett. Például azt, hogy Csokonai Vitéz Mihály jelentkezett az OSZK jogelődjének egyik könyvtárosi állására, de nem őt, hanem Miller Jakab Ferdinándot vették fel, aki rengeteget foglalkozott katalógusok építésével.

Ezt követően idegenvezetőnk, dr. Tokaji Nagy Erzsébet, tájékoztató könyvtáros mesélt a Budavári Palota és az OSZK történetéről. Megmutatta Széchényi Ferenc és Széchényi István néhány egymásnak írt levelét, valamint Széchényi Ferenc 9.000 kötetes, indító gyűjteményét, aminek közkinccsé tételével indult meg a Nemzeti Könyvtárunk léte. Láttunk régi katalóguscédulakészítő gépet, régi címkézőt, a könyvtár régi névtábláit (köztük egy csodálatos kovácsoltvas munkát is).

Ezt követően már vártak minket a Térképtárban, ahol 300.000-res állománnyal állnak az oda látogatók rendelkezésére. Megtudtuk, hogy a gyűjtemény az 1960-as évekig nemigen gyarapodott, akkoriban csupán néhány hagyaték és ajándék került bele (például a Magyar Tudományos Akadémiától vagy az ELTE Térképésztudományi Tanszékétől). A falon egy hatalmas, 24

Olvasóterem és kiválasztótér. Forrás: http://hq.hu/upload/images/photos/000/050/517/oszk_39920130603-19838-eowc53.original.jpg?1370263513

részből összeállított Bécs térkép függ, ami három dimenziósnak hat, valamint a városi életet, az ottani mozgást kifejező rajzok díszítik (sétáló emberek, hajók). Mutattak még egy nagy glóbuszt is, ami az előadó úriembernél csak kicsivel volt alacsonyabb.

Végül megmutatták azt az emeletet, ahol a leggyakrabban fordulnak meg az olvasók – ez a hetedik szint. Az eddigiek mind a hatodik emeleten találhatóak a lift szerint (kivéve a Széchényi gyűjteményt, valamint a régi könyvtári eszközöket). Nos, nagyon rácsodálkoztunk arra a tényre, hogy itt a katalógusszekrények az olvasók előtt nyitva állnak. Azon meg még inkább, hogy a cédulakatalógus még nincs lezárva. Am ezt rögtön meg is magyarázta idegenvezetőnk: a könyvtár 10 milliós állományából „csak” 3 millió dokumentum van gépre véve. A katalógusszekrények egy egész helyiséget elfoglalnak, hihetetlen látvány volt. Sajnos képet nem találtam róla, így ezt mindenkinek a saját fantáziájára bízom. Az olvasóterem és a kiválasztótér hatalmas, és most a méretéről van szó. Ezen felül tágas, és nincs zsúfoltság, kellemes benyomást kelt. Ami még elnyerte tetszésünket, az a telelift rendszer, ami abban segíti a dolgozókat, hogy a raktári szintekről rohangálás nélkül kerüljenek az olvasókhoz az óhajtott dokumentumok. Rengeteg cím, több raktári szint, hatalmas épület – ésszerű, hogy ezt a módszert választották. A működési elve egyszerű: vannak a kis kék kocsik (5. kép), ezekbe az olvasók által kitöltött kéréslapokat beleteszik, majd a megfelelő raktári részbe programozva elindítják. Háromnegyed óra körülbelül, mire visszaérnek a kocsik a kért dokumentumokkal, melyekbe csak a kéréslap egy szelvényét teszik – a másik részét dokumentumok hűlt helyére teszik, hogy könnyebb legyen visszatenni őket. Ezt követően azon olvasók sorszámát kiíratják a kivetítőre, akiknek megérkezett a kért dokumentumuk. (A sorszámos rendszerrel könnyebb dolgozniuk.) Ha a dokumentumok már nem kellene, ugyanígy visszaküldik. Ez a telelift rendszer behálózza az egész épületet, és nagyon hatékonyan működik.

A Leuveni Kódex (bal oldalán halványan az ÓMS) Forrás: <http://mek.oszk.hu/01900/01954/html/cd2m/>

valamint a városi életet, az ottani mozgást kifejező rajzok díszítik (sétáló emberek, hajók). Mutattak még egy nagy glóbuszt is, ami az előadó úriembernél csak kicsivel volt alacsonyabb.

Végül megmutatták azt az emeletet, ahol a leggyakrabban fordulnak meg az olvasók – ez a hetedik szint. Az eddigiek mind a hatodik emeleten találhatóak a lift szerint (kivéve a Széchényi gyűjteményt, valamint a régi könyvtári eszközöket). Nos, nagyon rácsodálkoztunk arra a tényre, hogy itt a katalógusszekrények az olvasók előtt nyitva állnak. Azon meg még inkább, hogy a cédulakatalógus még nincs lezárva. Am ezt rögtön meg is magyarázta idegenvezetőnk: a könyvtár 10 milliós állományából „csak” 3 millió dokumentum van gépre véve. A katalógusszekrények egy egész helyiséget elfoglalnak, hihetetlen látvány

Telelift. Forrás: <http://noplaza.hu/img/post/telelift-20110316.jpg>

Az Országos Széchényi Könyvtár után a **Fővárosi Szabó Ervin Könyvtárba** vettük az irányt. Ez az épület is hatalmas, és a változatosság kedvéért szintén egy palota, mégpedig a Wenckheim-palota. Ez a negyedik, olvasótermi szinten figyelhető meg leginkább, egyszerűen gyönyörű (6. kép).

A FSZEK egyik olvasóterme. Forrás: http://www.oroksegnapok.hu/sites/default/files/styles/large/public/helyszinkepek/227/bolcseleti_olvaso1.jpg?

segítségével való kölcsönzésre is, ha már zárójelben megemlítettem. A földszinten található a böngészde, ahol a népszerűbb témák népszerűbb könyvei közül lehet mazsoláztatni (például továbbtanulás, fantasy, romantikus, egészség, remélem nem kell tovább sorolnom). Az első emeleten a sárkányos gyermekkönyvtárba térhetnek be az olvasók. Sárkányos, mert az ablak alatt sárkányszobrok őrködnek. A második szint a szabadpolcos termet és az internetezési lehetőséget rejt. A harmadik emeleten az irodalmi olvasóterem, a negyediken pedig a többi olvasóterem lelhető fel. Az ötödik szinten a folyóiratok, a hatodikon a Budapest gyűjtemény található.

Összességében egy nagyon érdekes, élményekben gazdag tanulmányi kirándulást tudhatunk a hátunk mögött. Kifáradtunk ugyan, de megérte. A Kedves Olvasóknak is azt ajánlom, hogy térjenek be ebbe a két könyvtárba életük során legalább egyszer. Lehet, hogy ennyi érdekességet nem láthatnak (mi bennfentesek voltunk szakunkból eredően), viszont az olvasók előtt is nyitva álló részek is hihetetlenül szépek és jól felszereltek.

Végül pár hasznos információkkal teli oldal némi érdekességgel megspékelve. Cikkemet megfigyeléseim alapján írtam, vagy ha úgy tetszik, jegyzeteltem. Természetesen volt olyan, hogy utánaolvastam dolgoknak, hogy még véletlenül se írjak butaságot. Ezek a webhelyek tehát a következők:

- Az Országos Széchényi Könyvtár oldala: <http://www.oszk.hu/>
- Az Országos Széchényi Könyvtár blogja: <http://nemzetikonyvtar.blog.hu/>
- A Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár oldala: <http://www.fszek.hu/>

Sajnos idő szűkében csak átrohantuk az olvasók előtt álló szinteket, ám így is felejthetetlen élményt nyújtott számunkra ez a könyvtár is. Azok a szintek, ahol nem a palotajelleg a meghatározó, nagyon modernnek és felszereltek. Rengeteg hely van a nyugodt környezetben tanulni vágyóknak. Hihetetlen, hogy milyen sokan járnak ide tanulni! És zömmel egyetemisták. Ráadásul vannak konnektorok is, így laptopokkal is be tudnak térni egy kis ZH-ra való készülésre vagy beadandóírásra.

Végül egy pár szó az intézmény felépítéséről (7. kép) és az érdekességeiről. A földszinten lehet beiratkozni, valamint a visszahozott könyveket egy postaláda szerű dologba kell bedobni. Egy gép képes beolvasni az olvasójegyet, valamint a visszahozott (és a kölcsönzendő) könyveket. A végén pedig egy blokkot ad a listákról. Természetesen lehetőség van könyvtáros

A Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár szintjeinek felsorolása a negyedik emeleten. Forrás: <http://3.bp.blogspot.com/-AMY1iNcrEJA/Ux6ubdKum7I/AAAAAAAAAEXg/11XSrtqMxYE/s1600/IMG6923.JPG>

TANULMÁNYI KIRÁNDULÁSOK IK3 MÓDRA

Minden, ami az OSZK és a FSZEK után történt...

2014. április 24-25. Debrecen; 2014. április 26. Budapest

Jávorszky tanár úr szervezésében kétnapos debreceni tanulmányi kiránduláson voltunk. A harmadéves infókönyvtáros bagázsról van szó, levelezősökről is. Viszont mivel én a nappalis hallgatók élményeit jobban láttam (nappalis vagyok, szerintem nem meglepő), így ezekről írok részletesebben.

Ötünk közül négyen 4:30-kor vagy akörül keltünk 24-én hajnalban (Emese, Eszter, Gizi és én), így nagyon, de nagyon álmosak voltunk az odafelé vezető hosszú vonatúton. Szolnokon röffentünk össze így négyen, Kata út közben szállt fel a sebesnek nem mondható sebes vonatra. Debrecenbe körülbelül 8:30-ra ért be a vonatunk, onnan villamossal utaztunk az egyetem felé (a debreceni villamosnak perorfagyi színű korlátai vannak – oh, Jesus!).

Nagyon sokat csodálkoztunk. A villamos után az egyetem épülete és az előtte lévő szökőkút látványa varázsolt el minket. A lányok rohantak a szökőkút elé, mögé és mellé, a fotózkodás természetesen nem maradt el. Mikor már minden velünk kiránduló levelezős megérkezett, betoppantunk a kicsinek nem mondható egyetemi aulába, ahol már vártak minket az egyetemi könyvtárból.

A könyvtár az egyetem első emeletén található. Azt mi már tudtuk, hogy a DEENK (Debreceni Egyetem Egyetemi és Nemzeti Könyvtár) az OSZK (Országos Széchényi Könyvtár) után a második nemzeti könyvtára országunknak. Mondtak pár szót az egyetemi könyvtárról, majd említést kapott a Szabó Magda olvasói sarok, aminek megnyitására meghívták az írónőt, ahová sajnos nem tudott elmenni, s nem sokkal később elhunyt. Utána egy, az ott folyó digitalizálásról szóló prezentációt mutattak be nekünk. Ezt követően kaptunk ajándékba mágneses, csíptetős könyvjelzőt, mely metál fényben csillog, szerintem nagyon menő.

Mihelyst ennek vége volt, levittek minket a pincébe, ahol az egyetemi nyomdát néztük meg. Nagyon pöpec gépezetek vannak ott, de sokáig nem időztünk a társaságukban. Vártak a kötészeten, ahol az ottani néni (aki nagyon fiatalos J) hihetetlenül szereti a szakmáját, hatalmas beleéléssel mutatta meg a könyvkötészet csínját-bínját. Először általános tudnivalókat hallhattunk tőle, majd a múzeumnak berendezett terembe vitt minket, és meg is mutatta a régi szerkezetek működését. A présnél elmondta, hogy akár egy napig is benne hagyják száradni a könyveket, hogy szép és biztosan tartós legyen. A tűzőgép működésének szemléltetésekor pedig elmondta, hogy nem kapsokkal, hanem egy hosszú dróttal dolgoznak, amit a gép darabol fel. A könyvkötő-műhely történetét is elmesélte, majd a modern könyvkötési eljárásokat szemléltethettük meg. Ajándék noteszkéket is készített nekünk, leesett az állunk a közvetlen és kedves stílusától. Végül, de nem utolsó sorban az egyetemi könyvtár azon részébe kalauzoltak el bennünket, ahol a nagyon, de nagyon régi könyveket őrzik. Láthattunk eredeti Vizsolyi Bibliát is (*jobbra, a képen – saját fotó*), nagyon nagy élmény volt! És ami nekem rögtön kiszúrta a szemem, mihelyst beléptünk, az a sok minikönyv volt (gyűjtöm őket, de onnan nincs egy

sem J). Személy szerint úgy éreztem, hogy fokozták az izgalmakat. Az eleje is érdekes volt, de mindig tudtak érdekesebbet mutatni!

Ezt egy ebédszünetnek nem nagyon nevezhető mászkálás követte, persze eközben tudtunk táplálkozni is. Irány az Alföldi Nyomda! Itt is általános tudnivalók meghallgatásával, majd a múzeumi rész megtekintésével kezdtünk. Elmesélték a nyomda történetét, majd megnézhattuk a gyártási folyamatokat is. Kata Harry Potter fan, valamint a lányok mindegyike szereti a Fejős Éva könyveket. Nos, mind a kettő gyártását láttuk – a Fejős Éva könyv esetében a Száz éjjel vártam címűét. A nyomdában folyó gyártási fázisokat elnézve nagyon monoton lehet az ott dolgozók munkája, de nekünk nagyon érdekes volt látni, hogyan születik meg egy könyv (ez mindenki véleménye, tolmácsolok).

A nap végén elfoglaltuk a szállást, majd kiruccantunk Debrecenbe. Megnéztük a felújítás alatt álló Nagytemplomot, a csonka templomot, a Szent Anna Székesegyházat, a Csokonai Színházat, elmentünk a Fórumba, táplálkoztunk a KFC-ben... Meg hát sokat sétáltunk. Nagyon sokat.

25-én a Méliusz Juhász Ferenc Könyvtárba mentünk, ami a Debreceni Városi Könyvtár és a Méliusz Megyei Könyvtár egyesítésével jött létre 2013. január elsején. A helytörténeti fotótárban kezdtük az ottani túránkat, ahol megmutatták többek között a csonka templomot is (deja vu). Láttunk és ki is próbáltunk egy igazi mikrofilmolvasót, mikrofilm-tekerccsel feltöltve. Nem szívesen nézegetnék órák hosszat, a hátnak nem túl egészséges. A zenei részleget is megmutatták, ahol szó esett arról is, hogy régen külön könyvtárként működött. Nagyon hasznos CD polcállványtárolók vannak, és örülnek annak, hogy ezek saját tervezésű darabok. Frissen van tartva az állomány, Eszter sok újdonságra rácsodálkozott (hangoskönyvek, DVD-k is vannak ott). Végül a kötészetben fordultunk meg, ahol pluszban megmutatták az aranyozást is. Itt megtudtuk, hogy ólombetűket kell felmelegíteni egy kis masinával. Ha kellő hőmérsékletűvé váltak a féltve őrzött betűk, a bőrre aranyfóliát helyeznek, és szó szerint belesütik az arany színt a bőrbe. Ezt követően mindenki hazafelé vette az irányt.

26-án, szombaton a nappalis részleg meglepte, milyen is az a Könyvfesztiválnak emlegetett rendezvény, ami a Millenáris B és D épületében volt megrendezve. Sok standdal sok kiadó, ezekben nagyon sok könyv, ezek körül nagyon-nagyon sok ember. Röviden. Amúgy nagyon jól éreztük magunkat. És most jön a hosszabb. Eszter látta a TeszVesz Város íróját, Richard Scarry-t. Majd a lányok Fejős Éva dedikáláson voltak, én paparazzót játszottam Eszter fényképezőgéppel. Emese leírhatatlanul boldog volt, hogy találkozhatott az írónővel (*a jobb oldali kép az ő ereklyéit is szemlélteti, az írónő facebook oldalán is szerepelt*), persze a többiek is látszott, hogy örültek az alkalomnak. De Emese volt a legjobban bezsongva. J Rácsodálkoztunk, hogy sok kis kiadó is képviseltette magát, ráadásul külföldről is jöttek sokan standokat állítani (a díszvendég Törökország volt). Volt még ezeken felül sok DVD, gyerekjátékok (kisvakondos plüssök is),

hangoskönyvek, pólók, bögrék, gyereksarok, akciók és akciók, valamint rengeteg szóróanyag. Az utóbbiból rengeteget hoztunk haza, persze könyvekkel is felpakoltuk magunkat.

2014. május 13-14. Budapest

Sajnos én nem tudtam menni erre a kirándulásra, de a többiek beszámolója alapján össze tudtam gyúrni ezt a részt. (A második napon már Gizi se tudott részt venni.)

13-án a Vakok Intézete volt először terítéken. Először elhangzott egy kis történelmi áttekintés, majd a Braille-írásról is mondtak pár szót. Elmondták, hogy nagyjából 3000 hangoskönyvet találhatnak az érdeklődők itt. Ezeket ki lehet kölcsönözni (kamionsofőrök is szokták). A kazetták dobozokban vannak, egy könyv kazettái ugyanabban a dobozban. Ezeket mozgatható polcokon tárolják, kölcsönzéskor az egész dobozt viszik.

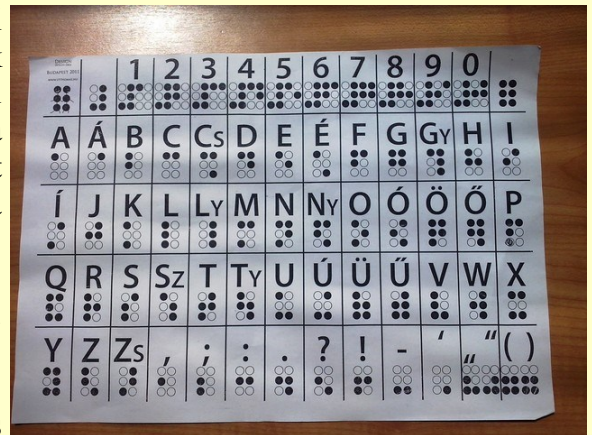
A Braille-írástó könyvek sokkal nagyobb terjedelműek a rendes, nyomtatott könyveknél (30 nyomtatott oldal 1 Braille-írástó kötet). Példának a Harry Pottert mondták, ennél egy kötet Braille-írástó 12 kötetet ad. Vannak segédeszközök is itt, például beszélő mérleg. A Braille-írógép régi itt, ez lemezeket csap össze, így keletkeznek a papíron a jellegzetes pontok.

A napot a NAVA-ban tett látogatás zárta, vagyis egy mozizás és egy budapesti séta, de a tanulmányi részen a NAVA. Szóval itt a szerverparkkal való ismerkedés folyt. Nagyon ügyelnek a biztonságra, bonyolult

beléptető rendszeren kellett átmenni. Mint ahogy előre tájékoztattak is minket, ide nem olyan egyszerű bejutni. Végül beléptetőkártyát adnak, amire rá van írva, hogy hova lehet menni vele. Ha rossz irányba megy az illető, a labirintusszerű folyosókon kis lámpák pirosan villognak, jön a biztonsági őr, és elmondja, hogy ez komám tiltott terület neked, arra menj.

Az idegenvezető egy volt SZIE-s fiatalember volt, aki nagyon megörült a kis társaságnak. Mondott sok-sok mindent, például azt is, hogy a cégeknek a szerverek havi bérlése 2 millióba kerül, valamint hogy a CIB Bank a NAVA szomszédságában tartja a szervereit. Szalagokon rögzítenek mindent, egy hibás Sony szalagot oda

is adtak ajándékba. Van egy automata, amiben található egy robotkar, és amikor valaki leadja, hogy mit szeretne megnézni a neten keresztül, akkor a kar elkezd mozogni, és megkeresi a szalagot. Az egyik oldalon 3 szalag van egymás után, és képes arra a robot kar, hogy kihúzza, mint egy fiókot, és kiveszi mondjuk a legutolsó szalagot, majd beteszi beolvasásra, végül vissza is rakja.

14-én délelőtt a KELLO (Könyvtárellátó Nonprofit Kft.) volt a kirándulás célpontja. A tea és a pogácsa kedves gesztus volt tőlük, jól esett mindenkinek. A tankönyvrendelés is a KELLO hatásköre, ezt még a médiában is lehetett hallani. Mi viszont

könyvtárszakosok vagyunk, a könyvtárak jó része a KELLÓból (is) rendel könyveket, így nézzük tovább ezt a szempontot. A rendelő könyvtárak kérhetik a könyveket úgy, hogy legyen rajta a raktári jelzet (ETO, alatta a Cutter), valamint ha papíralapú a kölcsönzés, akkor a kis fül is a cédulának. Minden új könyv kap egy ÚK számot (Új Könyvek szám, az Új Könyvek egy kéthetente megjelenő folyóirat a legfrissebb könyvekről), ez alapján lehet beazonosítani a könyveket. Az új könyvek aszerint beszerelésre kerülnek, hogy milyen fajta könyvtáraknak ajánlják. Az Új Könyvek 1964 óta létezik, a KELLÓban minden eddigi száma megvan. Ezek az idő előre haladtával egyre vékonyodtak sajnos. Recenziókat írnak a könyvekről, ebben mindent leírnak, a negatívumokat is. Tollat és noteszt adtak ajándékba. A facebookon elérhetőek, valamint honlapjuk is van (kello.hu), de ezt is érdemes böngészgetni: konyvkuultura.kello.hu.

Délután az OSZK-ba vezetett az út, ott a digitalizálásé volt a főszerep. Egy kedves, idős úr vezette a társaságot, egy-egy régi, budai képet adott is mindenkinek ajándékba. A Digitalizáló Központban volt mikrofilm digitalizáló gép, amibe tekercseket is lehet tenni. Ezekben a tekercsekben 400-600 kép is elfér. A szerkezet nagyon értékes, 18 millió forintba került. Külön van egy olyan gép is, amelyik először átnézi, hogy jók-e a digitalizálandó dolgok. De A3 méretű szkennert, könyvszkennert (önműködő, tesztelés alatt van), plakátnyomtatót is található itt. Fotólabort is mutattak, ahol a régi dolgokat fotózták, így digitalizálták őket. Ez a pár nap ennyi lett volna dióhéjban. Ha valamire valaki kíváncsi, akkor kérdezni szabad. Üdvözlök mindenkit: Emese, Eszter, Gizi, Kata és én, azaz István.

FOGADJ ÖRÖKBE EGY ÁLLATOT ÉS TÉGY BOLDOGGÁ EGY ÉLETET!

„Nincs árvább a gazdátlan kutyánál! Ennek is volt neve. Ezen a néven szólították. Aztán egyszer csak semmije sincs már: nincs mit ennie, nincs kit szeretnie, még neve sincs. Hát nem borzasztó?”

(Pierre Magnan)

Egy nap barátnőm felhívott, hogy elkísérném-e a Gyömrői Állatotthonba, mert szeretne egy kutyát. Mondtam neki, szívesen, és ez a telefonhívás fordított egyet az életemen. A Gyömrői Árvácskák Állatotthon kiskutyás kennelénél megláttam és első látásra beleszerettem egy kiskutyába, nem lehetett nem szeretni, hisz csak egy kis szörgombóc volt a sarokban, akit Erdei Barkának neveztek el a menhelyen. Nem terveztem kutyát elhozni, nem terveztem kutyatartást sem. Aznap „üres” kézzel jöttem haza. Két teljes napom a kis szörgombóc körül forgott. Elöttem volt, hogy nyüszögött a kennel rácsai mögött, azért, hogy simogató kezek ériék. És két nap után teljes izgatottságban hívtam fel a menhelyet, hogy ott van-e még a kiskutya, mert én azonnal el akarom hozni. Ebből a kis gombócból lett az én nagybetűs Gombócom.

Az Árvácskák Közhasznú Egyesület 1998-ban kezdte meg működését. Céljául tűzte ki, hogy a Gyömrőn és környékén lévő magányos kutyákat megsegítse. A szervezet vezetője Maszló Györgyné Zsuzsanna, aki a menhely fenntartását is magára vállalta. Azon dolgoznak, hogy a befogadott állatoknak szerető gazdát és otthont találjanak. Az Állatotthon lakói folyamatos orvosi felügyelet alatt vannak a Napkelet Állatorvosi Rendelő munkatársainak hála. Jelenleg körülbelül 200 kutyáról gondoskodik 3 gondozó. A felnőtt szuka kutyák ivartalanítva vannak, valamint a problémás kanok is átestek rajta.

Szívesen fogadják a látogatókat, önkénteseket. Segíteni lehet a menhely működését állateledellel, építőanyaggal (kennel, kutyaházak építéséhez, karbantartásához), állategészségügyi felszereléssel valamint plédekkel, boxokkal, nyakörvvel és nem utolsósorban az adó 1%-ával is.

Az Állatotthon rendezvényekben is bővelkedik. Sétáltatós napokat, jótékonyági vásárokat tartanak, ellátogatnak az idősek otthonába a kutyákkal. Az Állatotthon néhány szerencsés lakója kint volt a Városligeti Gyermeknapon is május 24-én

Miért éri meg támogatni őket? Mert az életükké vált az állatok megsegítése. Náluk nincs altatás, akit nem fogadnak örökbe annak örök lakhelye van a menhelyen, nem fogják újra kitenni az utcára. Etetik, gondoskodnak róla, foglalkoznak vele, amennyire csak tudnak, hisz 200 kutyával nehéz egyformán foglalkozni. Ha örökbe fogadsz egy kutyát, azzal nem csak a te életed lesz gazdagabb, hanem egy másik kitaszított állatnak is esélyt adsz arra, hogy segítséget kapjon.

www.fogadj-be.hu • 2230 Gyömrő, Farkasdy út 1. • Nyitvatartás (minden nap): 10:00-14:00

Gyömrői Árvácskák
Állatotthon

ADÓ 1%:
18680755-1-13

ADHAT VONAL:
250 Ft hívásonként

1 3 6 0 0 / 5 4

Mit adhat egy kutya? Töménytelen szeretetet, hűséget, odaadást, a legjobb barátoddá válik. Nem kér mást, csak szeretet cserébe.

„Egy kutyának nem kell luxusautó, se hatalmas ház, se drága ruhák. Beéri egy útszéli talált bottal. Lehetsz gazdag vagy szegény, buta vagy okos, agyafürt vagy tökkelütött, a kutyádnak mindegy. Ő csak szeretetet kér és ad (...)” John Grogan

Történetem Gombóccal lassan egy éves lesz. Kezdd el te is a saját történetedet egy kutyával.

A Gyömrői Árvácskák Állatotthon elérhetőségei:

Facebook oldaluk:

<https://www.facebook.com/pages/Gy%C3%B6mr%C5%91i-%C3%81rv%C3%A1csk%C3%A1k-%C3%81llatotthon/188603231170252?fref=ts>

Hivatalos oldaluk:

http://www.fogadj-be.hu/Gyomroi_Arvacskek/Welcome.html

Dosztály Bianka

A LEHETETLEN?!

„Lehet-e barátság férfi és nő között, és ha igen, miért nem?”

(Karinthy Frigyes)

Az örök dilemma, mely évtizedek óta foglalkoztatja az embereket, és melyre szinte lehetetlen pontos választ adni. Sokan pesszimisták ezen a téren, s úgy vélik, olyan ritka, mint a fehér holló, míg mások szentül hiszik, hogy igenis lehetséges.

A kérdésre választ adni egyáltalán nem egyszerű feladat, hiszen, mint minden helyzetben, itt is vannak kivételek. A barátságok mindig valamiféle vonzódáson alapszanak. Ugyan ki akarná megosztani élete apró-cseprő ügyeit egy olyan emberrel, akivel nincs meg közöttük valamiféle kémia? Az azonban, hogy a szikrák is kialakulnak-e, amelyek két szem összevillanásakor gyulladhatnak ki, már más kérdés.

Azok, akik úgy vélik, létezik barátság férfi és nő között, - legyen szó párkapcsolatban élőkről vagy épp szinglikről - soha nem tudhatják, hogyan vélekedik valójában a másik. Az csak egy dolog, hogy egyikük valóban úgy tekint a másikra, mint egy testvérre, akitől mindig védelmet kap, egy haverra, akivel jókat lehet bulizni, vagy egy lelki társra, akivel az élet nagy dolgait (akár párkapcsolati témákat) is meg lehet vitatni, de sose tudhatja teljes bizonyossággal, hogy a tiszta barátság kölcsönös-e.

Úgy vélem, nagyon sok olyan barátság létezik férfi és nő között, ahol az egyik fél elrejtje valódi érzéseit. Hiszen ha a kapcsolat az egyik fél részéről több érzelmen alapul, óriási dilemmát képes okozni, hogy felfedje-e azokat a másik előtt vagy sem. Ugyanis megkaphatja a nemleges választ, amikor már nincs visszaút... Nem mondhatja azt „Ugyan, vicceltem, nem vagyok szerelmes beléd.” Nem egy munkahelyi, iskolai szerelemről van szó, amikor jó esetben csak pár hétig tart az elutasítás miatti rossz érzés. Itt néhány évi, de akár egy életre szóló barátság lehet a tét. Ekkor már csak az esetek kisebb részében folytatódhat a barátság, de már akkor sem a régi kerékvágásban. Éppen ezért fedik fel olyan kevesen valódi érzéseiket a másik előtt: mert nem lennének képesek elviselni az érzést, hogy ezentúl semmilyen formában ne lehessen mellettük a másik. És talán ez egyrészt gyávaság, másrészt viszont igaz szeretet, mert hagyják, hogy a másik olyannal legyen boldog, akire szerelemmel képes tekinteni.

Az érzések felvállalásakor azonban ott lehet az igen válasz is. Amikor kiderül, hogy a másik is ugyanúgy érez, csak eddig ő sem mert lépni. Eddig azonban csak kevesek jutnak el.

A „szkeptikusabb” tábor képviselői több kihívást is látnak az effajta barátságokban. Az egyik ilyen buktató lehet, hogy a felek maguk sem tudják megfogalmazni, mit is éreznek a másik iránt. Szeretnek beszélgetni, vele lenni, de, hogy többet is éreznek-e, ők sem tudják, vagy inkább elnyomják magukban.

A másik ok pedig a környezet gyanakvása, a kétkedések, a megjegyzések. Ha pedig valamelyikük (vagy mindketten) párkapcsolatban élnek, mindez talán még nehezebb, hiszen a párjuk kimutatott vagy eltitkolt féltékenységevel is szembe kell nézniük.

A filmek világának szintén közkedvelt témája, mikor két barát kerül egyre közelebb egymáshoz, míg nem a néző maga is azon izgul, vajon egy pár lesz-e belőlük.

Egy másik helyzet lehet, ha a szerelmesekből válnak a felek barátokká, mert több hónap, év együttélés után valami megváltozik bennük. Ugyanúgy fontos számukra a másik, szeretnek vele lenni, de már nem érzik a hiányát, ha nincs velük, nem szeretmet éreznek iránta, csak gondoskodást, szeretetet. Az esetek nagy részében azonban a párkapcsolat végével minden kapcsolat megszakad. Furcsa az élet. Azok, akik egykor minden percet a másikkal szerettek volna tölteni, akiknek fájt a másik hiánya, egyszer csak oly módon szakadnak el egymástól, hogy többé a kapcsolatot sem tartják... De ez már egy másik történet.

Mint az emberi kapcsolatok többségéből, a férfi-nő barátságokból is bármi kialakulhat. Bonyolult helyzet, állást foglalni pedig lehetetlen és talán nem is érdemes, hiszen azt, hogy egy helyzetből mi fog kisülni, mindig az adott körülmények hozzák, ettől lesz izgalmas, változatos az életünk.

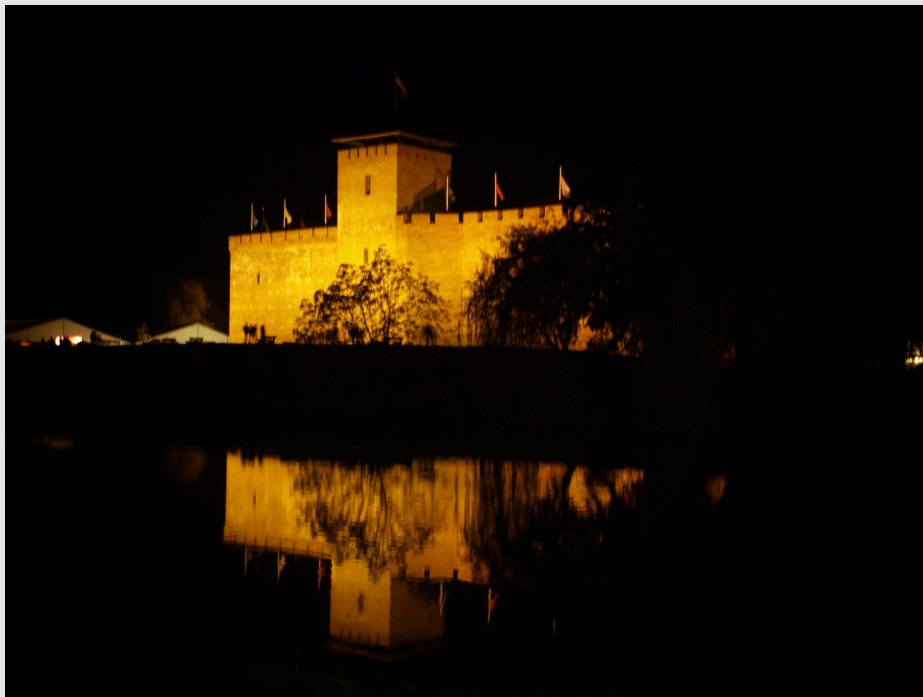
Nagy Kinga

BODNÁR ZSÓFIA FOTÓI II.

A világ legtörékenyebb vára - részlet

A képen a gyulai vár híme斯托jás makettjéből láthatunk egy részletet, mely mintegy tízezer tojásból készült. A várat 2014. április 21-én hivatalosan is bejegyezték magyar Guinness-rekordnak.

Tükröm-tükröm (Gyulai vár)

Az 1400-as években épült Gyulai vár fantasztikus látványt és élményt nyújt az odalátogatók számára. Sötétedés után, a tó tükrére pillantva dupla élményben részesülhetünk.

Szemközt

A csíksomlyói kegytemplom és kolostor a magyarság egyik legnagyobb zarándokhelye és kultúrtörténeti emléke

Fotó: *Bodnár Zsófia*

Segesvár anno

Segesvár 1999 óta a világörökség része. Az ódon hangulatú város mindig elvarázsolja az odautazót. A vártemplom felé vezető sikátoros és szűk utcák teremtik meg ezt a titokzatos légkört.

Fotó: *Bodnár Zsófia*

Határozottan

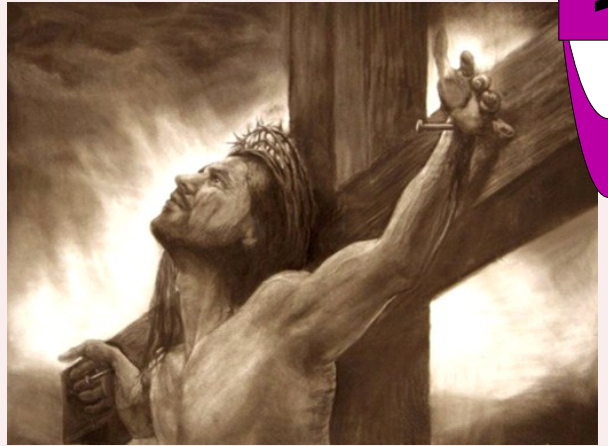
Ezt a fotót szintén Segesváron készítettem. Az előző képen látható zsalugáteres ablakrengetegek között bújt meg ez a határozott tekintet.

Fotó: *Bodnár Zsófia*

„JÉZUS KRISZTUSNAK VÉRE MEGTISZTÍT MINKET MINDEN BŰNTŐL”

Isten, a mi Atyánk elküldte a Földre az Ő egyetlen Fiát azért, hogy önként vállalja a kereszthalált helyettünk, és így nekünk, embereknek örök életünk lehessen. Az Úr annyira szeret minket, hogy értünk még erre is képes volt.

Jézus Krisztus halála árán mindenki üdvöt nyerhet. Ehhez viszont elengedhetetlen feltétel az, hogy megvalljuk bűneinket. Ha kérjük az Urat, hogy vegye el azokat, és bocsásson meg nekünk, akkor Ő megtisztítja a szívünket. Krisztus vére által lehetünk szeplőtelenek, vétektől mentesek. A mi dolgunk csak annyi, hogy fogadjuk az Ő szeretetét, kegyelmét.

Sokszor csodálkozunk azon, ha valaki életét áldozza másokért. Csak két példát említenék. Ilyenek lehetnek a katonák, akik életüket adják a hazáért, honfitársaikért, vagy a szerető édesanyák, akik mindent megtesznek gyermekeik érdekében. Ugye, hogy felnézünk rájuk? Akkor hogy nem tudjuk becsülni Jézus Krisztus ÉRTÜNK vállalt szenvedését?

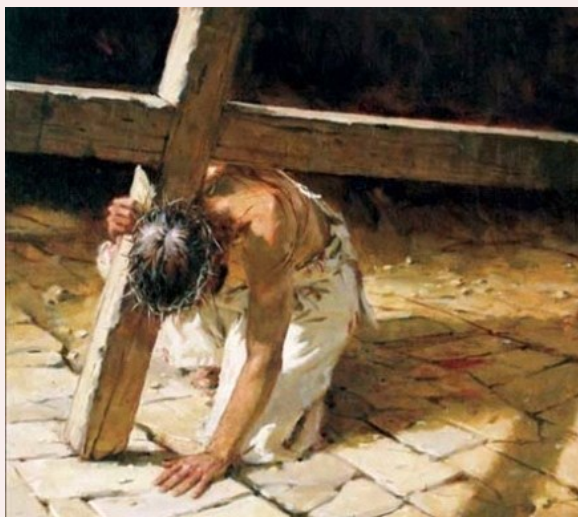

A bűn már születésünk óta bennünk van. A Bibliából jól tudhatjuk, hogy „Mert a bűn zsoldja a halál, az Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.” (Róma 6:23.) A bűneset óta az élet rendje a születés, majd pedig a halál. Ezt egyetlen ember sem kerülheti el, hisz mindannyian vétkesek vagyunk. Csak a tiszta, és büntelen élhet örökké. Mivel Jézus Krisztus tökéletes, ezért nem maradhatott a sírban: harmadnapon fel kellett támadnia. Ő nem a bűnei miatt halt meg, hanem azért, mert önként, ártatlanul feláldozta magát értünk, esendő emberekért.

Amikor Jézus azt mondja, hogy „Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbenem, ha meghal is, él; és aki él, és hisz énbenem, az nem hal meg soha.”, akkor az nem azt jelenti, hogy testileg nem halunk meg, hanem azt, hogy ha elfogadjuk Őt személyes Megváltónknak, akkor lelkileg, egy új testben fogunk vele, az Atyával és a mennyei sereggel együtt lenni Isten országában. Ez, a földi testünk akkor már nem lesz.

Ne felejtjük el azt sem, hogy „...mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall?”. Nagy veszély számunkra, ha hagyjuk, hogy az ellenség (Sátán) elvegye szívünket az Úrtól, és az örök kárhozatra juttat bennünket. Ne engedjük!

Nem halogathatjuk a Krisztus, az élet mellett való döntést, mert minél több helyet adunk a gonosznak, annál jobban eluralkodik rajtunk, és annál nehezebb lesz kiűzni a gondolatainkból, tetteinkből, és helyette átadni a teret Istennek. Azonban megnyugtató lehet számunkra, hogy amikor a legmélyebb sötétségben is vagyunk, Jézus még ott is meg tud találni bennünket, és ki tud hozni minket onnan. Ő olyan, mint egy jó pásztor, aki mindent megtesz tévelygő juhaiért. Szeret bennünket, és

nem hagy magunkra

minket. Hív az örök élet mezejére. Ha van egy hely, ahol sosem lesz fájdalom, szenvedés, nyomorúság, miért akarnánk inkább az örök kárhozatot választani? Nagy a tét! Válasszuk inkább a végtelen boldogságot!

Jézus Krisztus halála nem csak egy történelmi esemény, vagy egy kitalált történet, hanem valóság. A mi létünknek és halálunknak egy fontos meghatározója. Már most el kell döntenünk, hogy szeretnénk-e vele, az Ő jelenlétében élni itt, a Földön, és majd odaát, a Mennyben. Ha a Megváltó szeretetében és kegyelmében halunk meg, akkor biztosak lehetünk abban, hogy az Ő ereje által feltámadhatunk egy új életre, mely örökkévaló, és örömeikkel teli lesz.

Elhiszed, hogy Krisztus érted is vállalta a szenvedést, és érted is meghalt a golgotai kereszten azért, hogy neked is örök életed lehessen? Megvallottad már bűneidet Istennek? Ha nem, akkor ne késlekedj! Tedd meg még MA!

Szabó Ramóna

Bodnár Zsófia, Dosztály Bianka, Holló Dénes Márton, Juhász István, M. Fazekas
Ágnes, Nagy Kinga, Sáfár László, Szabó Ildikó, Szabó Judit, Szabó Ramóna,
Rideg Dzszenifer, Zsiros Réka

CAMPUS

SZIE ABPK elektronikus folyóirata